

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **J. D.**

skazanego z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 30 marca 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie od udziału w sprawie SSN Dariusza Kali
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 marca 2023r. obrońca skazanego J. B. wniósł o wyłączenie od udziału w sprawie o sygn. akt IV KK 32/23 SSN Dariusza Kali. Wniosek swój obrońca uzasadnił wskazując, że skarga kasacyjna wywiedziona przez niego opiera się przede wszystkim na argumentacji przytoczonej w uzasadnieniu uchwały Składu Połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA 1-4110-1/20, z którego obrona wywodzi argumenty o nienależytej obsadzie Sądu II instancji, tymczasem wylosowany do udziału w sprawie SSN D. Kala złożył zdanie odrębne od tej uchwały, co wskazywać miałyby na to, że nie zgadza się z jej treścią, co z kolei mogłoby rzutować na jego ocenę zarzutów kasacyjnych w niniejszej sprawie.

Zgodzić się należy z obrońcą, że zaistniała w sprawie sytuacja, w istocie pozornie, ale mogłaby *a priori* wskazywać na negatywne nastawienie Sędziego do postawionych w sprawie zarzutów.

Nie można jednak ignorować i tego, że przywoływana we wniosku uchwała połączonych Izb SN, aczkolwiek w pewnej przestrzeni kategoryczna, nie stanowi jednoznacznego wskazania dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wskazać bowiem należy, że wspomniana wyżej kategoryczność owej uchwały odnosi się wyłącznie do sędziów Sądu Najwyższego. Nie jest natomiast już takim wskazanie odnoszące się do sędziów sądów powszechnych, którzy otrzymali nominacje w następstwie złożonego przez Krajową Radę Sądownictwa, ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 3 z późn. zm.). Słusznie obrona wskazuje tu na rozwinięcie argumentacji co do omawianej kwestii zawarte w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r. – sygn. akt I KZP 2/22. Przytaczając te argumenty nie dostrzega jednak już tezy 2 uchwały z dnia 2 czerwca 2022r. wskazującej, że *„brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”*.

W tej sytuacji stwierdzić zatem wypada z jednej strony, że wskazywana uchwała połączonych Izb SN ma moc zasady prawnej, a zatem wiąże zarówno osoby, które ją poparły, jak i te, które złożyły od niej zdanie odrębne, z drugiej zaś, że z dotychczasowego orzecznictwa SN nie wynika, aby sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po dniu 17 stycznia 2018r., nie spełniał minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem był nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Sytuacja taka wymaga przeprowadzenia testu bezstronności.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że argumentacja obrony, na obecnym etapie postępowania nie dostarczyła przekonujących argumentów za przyjęciem, że SSN D. Kała powinien zostać wyłączony od udziału w omawianej sprawie ze względu na wątpliwości co do jego bezstronności.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.